

Sunt doua feluri de tristete

Sunt două feluri de tristețe: una bună, născătoare de virtuți, și una rea care duce la disperare și decădere.

Le recunoști după lucrarea lor: una, cea bună, te împinge să faci bine, să fii iubitor, te sensibilizează și te mișcă spre mulțumire, spre contemplația Iubirii, fiind grabnică să sară în ajutor, să slujească pe celălalt fără recompensă; alta, cea rea, te face să renunți la luptă, caută scuze, învinovățește pe alții de propriile înfrângeri, e plină de nemulțumire și cărtire, nu poate vedea iubirea și nu poate iubi, căci se închide în sine și caută doar să sugă și să primească, fiind incapabilă să ofere și întru totul lipsită de dorința de a se dăruia și a sluji pe celălalt, slujire care este forma supremă a iubirii. Una este de la Dumnezeu, cealaltă, de la diavol. La fel e și cu bucuria. Toate sentimentele umane au o manifestare bună și una rea, pentru că tot ce a fost lăsat de Dumnezeu să fie bun diavolul a contrafăcut cu o formă rea, foarte asemănătoare în aparență, dar care are rezultate inverse, adică rele și distrugătoare.

Ieromonah Savatie BASTOVOI

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 12 - 18 FEBRUARIE

Miercuri 14 februarie:

Acatistul Sfinților Teodor Tiron și Teodor Stratilat 6.30 PM

Duminică 18 februarie:

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917· 592· 2571 - mobil



EVANGHELIA DIN DUMINICA INFRICOSATOAREI JUDECATI

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântați Tatălui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci, dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Și când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viața veșnică. (Matei 25, 31 - 46)

Sarindarele

Crestinismul e o religie a dragostei, iar dragostea nu uita niciodata. Acesta este unul din motivele pentru care una din practicile cultice foarte indatinat in Biserica ortodoxa este pomenirea de nume ale credinciosilor, vii si morti, la diverse slujbe si la diferite momente ale acestora.

La inceput aceste nume se scriau pe un obiect care se plia in doua, dand nastere la ceea ce numim diptice, notiune care apare inca din secolul al IV-lea. Aceasta modalitate de a prezenta numele celor vii si morti la Liturghie se pastreaza si astazi, credinciosii impartind pomelnicul (coala de hartie) in doua si scriind, de regula, pe cei vii in stanga, iar pe cei morti in dreapta, specificand de cele mai multe ori cu claritate "vii" si "morti".

Cand o asemenea lista se da preotului pentru a fi pomenita timp de 40 de zile, sau mai precis la 40 de Liturghii, ea se cheama sarindar, de la un cuvânt neogrec *τα σαρανταρια* - *ta sarantaria*, care inseamna un grup de 40. In limba slavona sarindarul se numeste soroc.

Sarindarul individual

Sarindarul individual poate fi dat pentru sufletul unui decedat, pentru mai multi decedati ai familiei, sau pentru buna sporirea casei si binele familiei, scriindu-se in pomelnic numele viilor si al mortilor. Cei care aduc sarindarul trebuie sa aiba in grija sa aduca din timp cele necesare pentru savarsirea celor patruzeci de Sfinte Liturghii: prescuri, vin, lumanari, tamaie etc..

La Liturghiile savarsite duminica, in sarbatori sau si in alte zile, preotul va pomeni la patruzeci de Proscomidii, pomelnicul de sarindar, scotand miridele respective, pentru vii si pentru morti, dupa cum este intocmit pomelnicul.

Dupa cele patruzeci de Liturghii, daca sarindarul este dat pentru morti, se va savarsi **Sfanta Liturghie si Slujba Parastasului**, iar daca sarindarul este dat pentru vii, se savarseste **Sfanta Liturghie cu TeDeum**. Tot la slujba de incheiere a sarindarului se obisnuieste sa se dea de pomana felurite daruri: masa, haine, vase si altele. Preotul, venind la casa respectiva, va savarsi randuiala sfintirii celei mici a apei, apoi randuiala Panhidei, tamaind toate lucrurile ce se vor da de pomana. Inainte de otpust va citi rugaciunea pentru impartirea hainelor si a altor

lucruri care se dau de pomana, iar dupa otpust va s t r o p i cu apa sfintita toate darurile, dupa care se va canta: Vesnica pomenire, daca darurile se dau de pomana pentru morti, sau: **Bogatii au saracit si au flamanzit...**, daca se dau pentru vii. Daca sarindarul s-a dat si pentru vii (pentru casa) si pentru morti, atunci la slujirea de incheiere ce se face acasa, dupa ce se va savarsi Panhida preotul nu va incheia cu: Pentru rugaciunile sfintilor parintilor nostri..., ci, dand din nou binecuvantarea, se vor zice rugaciunile incepatoare, ectenia intreita pentru cei vii, la care se vor pomeni numele celor vii din pomelnicul sarindarului.

Sarindarul de obste

Sarindarul de obste se savarseste atunci cand preotul oficiaza Sfanta Liturghie timp de patruzeci de zile neintrerupt, pentru vreun eveniment mai important din viata comunitatii: sfintirea bisericii, sfintirea unei fantani, hirotonie etc. La acest sarindar preotul va pomeni, la Proscomidie, patruzeci de zile la rand, pomelnicele de vii si de morti date de cei care au contribuit la facerea sau restaurarea bisericii, fantanii etc.

Slujba de incheiere a acestui sarindar se face la biserica sau la fantana respectiva, cu care prilej preotul va binecuvanta si va sfinti, prin stropire cu apa sfintita, toate darurile de bucate aduse de credinciosi savarsind aceeasi randuiala ca la slujba de incheiere a sarindarului individual. De obicei, crestinii aduc sarindare la bisericile parohiale la inceputul posturilor mari, dar, in special, la inceputul Postului Sfintelor Pasti, cand in toate sambetele acestuia, Biserica face pomenire speciala pentru cei adormiti savarsind slujba Liturghiei si a Parastasului. In Postul Sfintelor Pasti dezlegarea sarindarelor se face in Sambata Floriilor. La manastiri, unde se savarseste zilnic Sfanta Liturghie, se poate da un pomelnic sarindar in orice perioada a anului. Credinciosii care aduc un sarindar la biserica trebuie sa se roage mai mult in toata aceasta perioada si sa participe la slujbe, in sambetele special randuite pentru pomenirea mortilor, dar, mai ales, in ziua dezlegarii sarindarelor, cand pregatesc coliva si alte daruri spre a fi impartite ca milostenie.

Tot un fel de sarindar sunt si asa-numitele capete sau capetele (se fac mai ales in Muntenia si Dobrogea) care constau in aducerea la biserica sau direct la mormant, spre pomenirea celui adormit, a unei colive, cu un colac sau covrig mai mare (numit capetel), putin vin si lumanare. Preotul face parastasul pe scurt (trisaghion) si stropeste mormantul cu vin.

Radu Alexandru